

Смирѣнныа моєа душѣ тяжкій камень, лютаго оуныніа ѿкали хрѣте, и воздвигни ма ѿ гроба нечѣстїа, въ славу твою слово.

Смерть друга твоего предсказала єси другому, за мѣрдіе милости, провидче и бже: єгоже имѣла єси воздвигнути изъ гроба четверодневна, кх твоєму славоговію.

Во іудею пакѣ хрѣте градеши, ищущю жизни тѣ древо, древомъ оубити, жєлаа ѿбезмертвити, оумерщвлєнныа древле снѣдїю.

Бѣгородиченъ :

Въ тебѣ дѣо чїстаа, видѣна быша всѣ шєствїа бга, сохранишаго твою чїстотѣ по ржтвѣ, запечатлєннѣ іавѣ во всѣ вѣки. **Иный . ірмосъ :** Изъ безначальнаго оца :

Лазарь днєсь оумерый иносїтєа, другъ хрѣтовъ, и рыдаютьъ сѣцїи єз марїєю и мардою всї: хрѣтосъ же радостїю приходитъ кх немѣ, показати людемъ, іакѡ тѣ єсть живѣтъ всѣхъ.

Иакѡ изъ горы єлєвнєкїа, ѿ выстѣ милостыней, добродѣтелей вѣтвїє людіє єкѣще, прїидите оуготовнмъ кх намъ мыслєннѡ прїшєствїє хрѣтово, поюще, благословѣще єго, и превозносаще во всѣ вѣки.

Блгословнмъ оца, и ѿна, и ѿаго дха, гда . Трченъ :

Трїѡпостѣнаа єдїнице, оче, єне, и дшє живый, єдино вжтѣо, єдино црѣтѣо, тѣ хвалатъ незаходїмаго свѣта агглыкаа вѣннєтѣа, и мы земнїи поємъ, блгословнмъ, и превозносїмъ во всѣ вѣки.

Бѣгородиченъ :

Сє всї родѣе блжнмъ тѣ прѣчтаа, велїчїа твоа зрацїє: ты бо раждаєши прєєстѣстѣвеннѡ всѣхъ творца, бга сѣца и чєловѣка. тѣмже тѣ блгословнмъ, и превозносїмъ во вѣки.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ .

Со оутроки и мы оуєрацїмъ хрѣта бга, вмѣстѡ вѣїи прїносѣще милостыню, въ мѣтѣ сєрдєчнѣи, єз вѣтѣвми